

Островъ „св. Анастасия“

Тръгнахъ вчера съ три момчета
къмъ „св. Анастасия“,
островъ малъкъ срѣдъ морето
отъ светицата закрилянъ.

Платноходката крилата
бѣлитѣ платна разтвори
гонена отъ силенъ вѣтъръ
синитѣ води запори.

Като птица се понесе
лодката ни по водата,
буйна и игрива пѣсенъ
всички весело запѣха.

И предъ острова самотенъ
спуснахме платната бѣли
и потеглихме нагоре
по скалитѣ. бодри, смѣли.

Островътъ бѣ пустъ,
безлюденъ,
живъ човѣкъ тамъ не видѣхме.
Тичахме, играхме лудо
цѣлъ день волни и безстрашни.

Чудна тишина владѣе
тамъ въввѣ църквицата стара
и иконитѣ въввѣ нея
сж покрити съ прахъ, забрава.

А въ простора необятенъ
кораби платна надуватъ
и задъ хоризонта златенъ
бавно, бавно се изгубватъ.

Паулина Станчева

Поради липса на съответния форматъ хартия, този брой се печати
на такава съ другъ форматъ.